

40de Møde.

Fredag den 11. December, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) er modtaget et Andragende fra Enkerne efter Stationsforstanderne L. Ravnkilde, Jørgensen og C. A. Parelius samt Rangerformand J. C. Knudsen om Forhøjelse af Pension.

Ved Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) er modtaget et Andragende fra Redaktør P. Chr. Kæmpegaard om Statstilskud til Udgivelsen af „Tidsskrift for Forsørgelsesvæsen og Filantropi“.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Ved Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) er modtaget et til Regering og Rigsdag stilet Andragende fra Formanden for „De danske Afholdsselskaber“s Forbund om, at de fremsatte Ædruelighedslovforslag, dog med ændrede Afstemningsregler, maa blive gennemførte i indeværende Rigsdagssamling.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der behandler disse Lovforslag. Eksemplarer ville blive omdelte.

Ved Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) er modtaget et til Regering og Rigsdag stilet Andragende fra Rønne Byraad paa samtlige bornholmske Købstadkommunalbestyrelses Vegne om, at disse Kommunalbestyrelser maa deltage i Valget af det Kredsudvalg, der afgør, hvem der skal opføres paa Nævningekredsens Aarsliste.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget, der behandler Lovforslaget om Rettens Pleje.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var

Første Behandling af Forslag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2713 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Guldbrandsen: Det foreliggende Forslag indeholder to Bestanddele. Den ene Bestanddel bestaar i en hel Række gode Bestemmelser i Seminarieloven af 30. Marts 1894, der ere overførte til dette Forslag, men ved Siden af disse er der ogsaa en anden Række Bestemmelser, der ere nye, og som gaa ud paa at tilvejebringe Betingelser for, at Seminarieuddannelsen kan blive bedre, end den hidtil har været, saaledes at vore Lærere og Lærerinder paa Seminarierne kunne faa en fyldigere Uddannelse, end man hidtil har kunnet byde dem.

Dette Forslag er jo egentlig ikke stort, men er alligevel et betydningsfuldt Forslag. I denne Diskussion er det navnlig de nye Bestemmelser, man har at holde sig til, thi de andre, der ere overførte fra den gamle Seminarielov af 1894, ere jo kendte i hvert Fald for mange. Det er en rigtig god lille Lov. Kravene, som stilles i denne Lov, ere begrænsede, men de Forandringer, der foreslaas med Hensyn til Læreruddannelsen ved dette Lovforslag, ere af stor Betydning. Forslaget rammer netop det, som det skulde ramme. Forslaget rammer de ømme Punkter og afhjælper de tilstedeværende Mangler, saa at Uddannelsen kan blive bedre end hidtil.

Seminarieloven af 1894 har været en god Lov og har virket godt. Forud for denne Lov var Forholdene jo ganske ude i det vilde. Paa Seminarierne, mest naturligvis paa Statsseminarierne, var Forholdet det, at vedkommende Forstandere eller Lærere i det hele ikke havde noget som helst Hold paa Eleverne. Det laa deri, at der ikke var en eneste Lovbestemmelse, som Seminarieforstanderen eller Lærerne kunde støtte sig til for at bringe Eleverne til at møde paa Seminarierne i Undervisningstimerne. Det var undertiden saadan, at af en Klasse paa 30 unge Mennesker kunde der være 25 borte i en Time, saa at paagældende Lærer kun havde 5 tilbage at holde sig til. Der var megen Sygdom, megen forstilt Sygdom ogsaa, iblandt Eleverne, de kunde, som sagt, i ugevis holde sig hjemme, saa de ikke kom til en eneste Undervisningstime. Saadan gik det til. Det er da ganske klart, at Uddannelsen for disse unge Mennesker maatte være og blev i højeste Grad utilstrækkelig. Der var naturligvis enkelte Seminarier, hvor det gik ret ordentligt til. Hvis et Seminarium havde en meget dygtig og myndig Forstander, kunde det nogen-